

P. A. KRASIKOVILLE

14. 9. 05.

Hyvä ystävä! Kiiruhdan vastaamaan pessimistiseen kirjeseenne. En voi tarkastaa asioiden todenperäisyyttä, mutta tuntuu siltä kuin liioittelisitte, tämä ensinnäkin. „Letutshije Listki TsK” ovat hyviä, ja „Rabotshi” lehden I. numero on erittäin hyvä³⁴⁷. Se on suuri asia. Raha-asiat ovat nykyisin huonosti, mutta yhteyksiä on ja näköalat ovat erittäin hyvät. Eräs suuri, sangen arvokas ja tuottava yritys on saatu pystyyn, joten „finanssimies” ei torju, se on epäilemätöntä. Toiseksi: Te katsotte asioita väärin. On utooppista odotella täyttä solidaarisuutta KK:ssa tai sen asiamiesten keskuudessa. „Ei kerho, vaan puolue”, ystävä hyvä! Siirtäkää painopiste paikalliskomiteoihin, ne ovat autonomisia, ne tarjoavat vapaan liikkumisalan, ne antavat vapaat kädet raha- ja muita yhteyksiä varten, kirjallisille esiintymisille y.m. y.m. Pitäkää varanne, älkää tehkö itse samaa virhettä, josta toisia moititte: älkää voivotelko älkääkä ruikutelko, vaan elleivät asiamiehet ole mieleisiänne, pankaa pääpaino komiteoissa tehtävään työhön ja kehottakaa aatetovereitanne tekemään samoin. Oletta-kaamme, että teillä on erimielisyyksiä „asiamiesten” kanssa. Paljon tarkoituksenmukaisempaa on, että viette kantanne läpi komiteassa, etenkin jos komiteasta tulee sopuisa ja periaatteellinen, ja ajatte siinä avoimesti selvää ja jyrkkää linjaa kuin kinastelette „asiamiesten” kanssa. Jos olette oikeassa siinä, että komiteat ovat vähäverisiä ja tulvillaan „asiamiehiä”, niin onhan teillä keino, jonka avulla voitte parantaa tuon taudin: menkää joukolla komiteoihin.

Komitea on autonominen. Komiteat *ratkaisevat* kaiken edustajakokouksissa. Komiteat voivat tehdä päätöslauselmia. Komiteoilla on julkaisemisoikeus. Älkää tuijottako kädet ristissä „esimiehiin”, vaan ryhtykää toimimaan itsenäisesti. Teillä on nyt laaja ja vapaa työkenttä, voitte tehdä itsenäisesti, riippumattomina kiitollista työtä mitä tärkeimmässä komiteassa. Antautukaa siihen täydelleen, kootkaa sopuisa sakki, menkää rohkeammin ja laajemmalla mitalla työläisten keskuuteen, leipokaa lento-lehtisiä, *tilatkaa niitä meiltä, Schwarzilta, minulta, Galjorkalta*, ilmoittakaa puoluekantainen mielipiteenne kuuluvasti komitean nimessä. Uskokaa, että tätä tietä teette tuhat kertaa enemmän vaikuttaaksenne toivomallanne tavalla koko puolueeseen ja Keskuskomiteaan kuin vaikuttamalla henkilökohtaisesti KK:n asiamiehiin ja jäseniin. Minusta kun tuntuu, että te katsotte asioita vanhaan tapaan, kerholaisuuden kannalta ettekä puoluekantisesti. Keskuskomitea on valinnallinen, edustajakokous ei ole kaukana, Teillä on oikeutenne, käyttäkää niitä ja saakaa kaikki tarmokkaat, päättäväiset aatetoverinne kulkemaan samaa tietä: komiteoihin!! On painostettava virallisesti, komiteoiden kautta, eikä henkilökohtaisesti käymällä keskusteluja asiamiesten kanssa. Eihän kenenkään ole pakko ryhtyä asiamieheksi, jos hän haluaa mennä komiteaan!

Kirjoitatte asiamies Mjamlinin sanoneen, että „Iskran” hlestakovilainen kirjoitus on oikea³⁴⁸. Hyvä on. Hänellä on siihen oikeus. Mutta KK sanoi „Letutshije Listki” julkaisun 1. numerossa, että $\frac{2}{3}$ puolueesta on meidän kannallamme. Siis Mjamlin tuli piiskanneeksi itseään! Teidän tehtävänä on pitää aisoissa Mjamlinit, paljastaa heidät ja riistää heiltä maine *oman* komiteanne kautta eikä siten, että keskustellette heidän kanssaan. Henkilöt, jotka nimittävät toimiin Mjamlineja, ovat komiteain valitsemia, eivätkä Mjamlinit ratkaise puolueen kohtaloita. Tarmokkaat ihmiset ottakoot komiteat käsiinsä: siinä kaikille tunnus, jota kehotan teitä levittämään, juurruttamaan mieliin ja pitämään ohjeena.

Asiamies Mjamlin on kahden Pää-äänenkannattajan kannalla. Taaskin: kuka sen ratkaisee? Komiteat ja niiden edustajat 4. edustajakokouksessa. Valmistakaa komitea,

toinen: siinä teille kiitollinen ja *asiallinen* tehtävä. Olettakaamme, että Mjamlinit pääsevät voitolle. *Komiteoilla*, vieläpä yhdelläkin komitealla on oikeus perustaa oma äänenkannattaja!! Juuri sen tähden erehdytte, luisutte vanhalle, jo ennen puoluetta vällinneelle katsantokannalle, kun kirjoitatte: „julkaisevat Trotskin lehtisiä” (ei siinä mitään pahaa ole, jos lehtiset ovat siedettäviä ja korjailtuja. Kehotan Pietarinkin komiteaa julkaisemaan hänen lehtisiään, sanokaamme teidän toimittaminanne) tai kun kirjoitatte: „syntiin lankeaminen à la Boris ei ole kaukana”. En käsitä. Olettakaamme, että Boriseja on olemassa. Sitä lajia on aina runsaasti. Olettakaamme, että Borisit ja Mjamlinit saavat enemmistön (*komiteoissa*, älkää unohtako, että *komiteoissa*). Silloin on „kaikki valtava aikaisempi työ hukkaan mennyttä”, Te pääättelette. Minkä takia? Missä suhteessa „Proletari” on tuhoutunut tai miten se tuhoutuu?? Ei edes sellainen tolkkuttomuus kuin „kaksi Pää-äänenkannattajaa” voi tuhota „Proletaria”, se toisi vain järjettömyyttä sääntöihin. Mutta elämähän jättää „Proletarin” paikalleen ja lakaisee pois järjettömyyden. Mjamlinitkaan eivät tohdi lakkauttaa „Proletaria”. Ja vihdoin, otetaan pahin, pessimistisen henkenne mukainen lopputulos: olettakaamme, että lehti lakkautetaan. Siinä tapauksessa kysyn: mitä varten on olemassa Pietarin komitea? Olisiko „Proletari” Pietarin komitean äänenkannattajana ollen heikompi kuin jompikumpi „kahdesta” Pää-äänenkannattajasta?? Ryhtykää heti tarmokkasiin toimenpiteisiin, että Pietarin komitealla olisi paitsi virallisia myös asialliset, läheiset ja säännölliset suhteet „Proletariin”, ja siten lujitatte asemaanne ja aatteidenne vaikutusvoimaa niin, etteivät sadatkaan Mjamlinit voi pelottaa teitä. Pietarin komitea on monta kertaa suurempi voima kuin kaikki „asiamiehet” yhteensä. Tehkää „Proletarista” Pietarin komitean äänenkannattaja ja Pietarin komiteasta „Proletarin” *aatteiden* ja taktiikan ajaja, se on *reaalista* taistelua mjamlinilaisuutta vastaan eikä taistelua valituksin ja ruikutuksin. Pietarissa on löydettävissä satoja osoitteita, voidaan löytää paljonkin Pietariin menijöitä, voidaan järjestää kirjeenvaihto, elävöittää kanssakäyntiä, tilata lehtisiä, julkaista „Proletarin” kirjoituksia uudelleen lehtisinä, kertoa niiden sisällöstä lehtisissä, muokata lehtisiksi j.n.e. y.m.s. Lehtisissä voidaan ja täytyykin puhua myös puolueen yleisistä asioista (Kostro-

man komitea lähetti meille joku päivä sitten päätöslauselman, jossa vastustetaan Plehanovin nimittämistä Kansainväliseen toimistoon: pelkkää haukkumista eikä muuta!). Mjamlinilaisuutta vastaan on taisteltava järjestämällä komiteain agitaatiotyö *mallikelpoisesti*, julkaisemalla *puolueelle osoitettuja taisteluhenkisiä julisteita* eikä esittämällä happamia valituksia Keskuskomitealle!

Mistä kirjoituksestani „Zarjan” 5. numerossa (??) kirjoitatte (Prokopovitshistako)³⁴⁹? Olen ymmällä. Minkä takia olette tyytymätön Rubeniin? Järjestäkää minulle ehdottomasti yhteys häneen ja välittömästi Lalajantsiin.

Puristan lujasti kättänne. Kirjoittakaa useammin älkääkä olko apealla mielin! Ja viis niistä Mjamlineista!

Teidän *N. Lenin*

Lähetetty Genevestä Pietariin

Julkaistu ensi kerran v. 1926

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*